

PRIMAVERA *Club* 2016

DOSSIER DE PREMSA

PRIMAVERA
Club 2016

PRIMAVERA CLUB 2016

PROGRAMACIÓ PER DIES
RECINTES
TIQUETS I PUNTS DE VENDA
ORGANITZACIÓ I COL·LABORADORS
CONTACTE
ANNEX: BIOGRAFIES D'ARTISTES

Primavera Club avança les revelacions musicals de la temporada

Del divendres 21 al diumenge 23 d'octubre, Primavera Club presentarà una selecció formada per 37 artistes i bandes que pujaran als escenaris de les sales Apolo i La [2] de Apolo per mostrar els seus directes a l'àvid públic barceloní i revifar l'oferta cultural de la tardor a la ciutat. Al llarg de tres jornades podran descobrir-se en primícia i en format de sala multitud de promeses arribades de països com els Estats Units, Regne Unit, Canadà, Austràlia, Holanda o Dinamarca, així com del panorama nacional més actual.

De la mateixa manera que en anteriors edicions, el cartell ha estat elaborat amb cura pels responsables de Primavera Sound amb el desig de compartir les novetats musicals més atractives procedents de diferents punts del globus i que, sota el seu avesat punt de vista, es colaran entre les més escoltades durant els pròxims mesos. H&M brindarà el seu suport a aquesta atrevida iniciativa i consolidarà la seva relació estratègica amb les principals cites de la promotora.

Com a novetat, el Centre Cultural Albareda s'incorpora com a seu de l'esdeveniment i oferirà quatre actuacions gratuïtes durant el cap de setmana en horari diürn. El recinte, ubicat a poques passes d'Apolo, obrirà les seves portes a l'hora de l'aperitiu per apropar al públic general una part de l'original programa del festival.

Entre el grapat de prometedors noms que proposa Primavera Club per a l'ocasió, sobresurt el post rock de Minor Victories, supergrup format per components de Mogwai, Slowdive i Editors, el pop ple de referències clàssiques de Whitney, el rock ballable d'Operators, projecte de Dan Boecker (Wolf Parade, Divine Fits, Handsome Furs), i l'electrònica pop dels americans Porches, autors d'un dels discs més destacats d'aquest any.

En els últims temps ha augmentat la quantitat d'artistes que s'enfronten al seu públic des d'un format similar al del crooner clàssic, encara que en coordenades gairebé sempre més properes a l'electrònica, i en aquesta edició són diverses les propostes que s'emmarquen en aquests paràmetres. De la britànica Kelly Lee Owens a l'australià Alex Cameron, qui ha causat commoció amb el seu disc de debut al segell Secretly Canadian, passant pel projecte del canadenc Tommy Baxton-Beesley sota l'àlies River Tiber (en el seu currículum destaquen col·laboracions amb Drake i Badbadnotgood), l'emotiu cançoner de la jove londinenca Anna B Savage, el danès Søren Juul (abans conegut per l'àlies Indians) o l'escocès C Duncan, que barreja en les seves cançons influències clàssiques i electrònica.

Un punt i a part mereixen dos artistes difícilment etiquetables. D'una banda, l'exlíder de Hunx and His Punx, Seth Bogart, amb el seu primer treball en solitari, un colorista disc ple de sintetitzadors, electropop i sexe. I d'altra, l'equatoriana resident a Nova York Maria Usbeck (abans a Celebrities) que interpretarà el seu LP titulat "Amparo" i produït per Caroline Polacheck de Chairlift.

Aquesta edició comptarà amb diferents aproximacions a la psicodèlia per part de bandes com els holandesos PAUW, posseïdors d'un ferri directe, o Mild High Club, que banyen en àcid el seu soft rock amb influències glam. Les guitarres, com sempre, són una part fonamental del line-up amb propostes com el lo-fi dels americans Hoops, el delicat dream pop de Yumi Zouma, el càlid indie rock de Lucy Dacus, el garage-pop de Boys Forever (amb membres de Veronica Falls) o el pop dels britànics Public Access T.V., que presentaran el seu àlbum de debut després d'una sèrie d'exitosos singles.

PRIMAVERA *Club* 2016

El vessant més electrònic del cartell queda cobert amb els sons experimentals d'Ash Koosha, iranià resident a Londres, el techno amb gust d'old school rave de Tessela, l'escandinau Samo DJ (conegut pels seus releases a segells com L.i.e.s. o The Trilogy Tapes) i els residents de Nitsa Dj Fra, Dj Coco, Dj Graham, Mèther & Zacker Djs i Kosmos, que les nits del divendres i dissabte estaran als plats fins a altes hores de la matinada.

L'experimentació de Museless, els sons new wave i postpunk d'Extrarradio, el funk electrònic de Tversky (amb membres de Boreals), el rock èpic amb matisos post rock del duo Retirada!, la potència guitarrera d'El Lado Oscuro de la Broca, el twee pop de Yumi Yumi Hip Hop, el folk mediterrani del mallorquí Aucell Cantaire, el pop electrònic de PAVVLA, el folk de càmera de Lu Rois i el càustic indie pop de Gùdar seran els encarregats de representar el talent local en aquesta nova edició de Primavera Club.

PRIMAVERA *Club* 2016

PROGRAMACIÓ PER DIES

DIVENDRES 21 D'OCTUBRE

Boys Forever, Dj Coco, Extrarradio, Dj Fra, Graham, Kelly Lee Owens, Lucy Dacus, Museless, Operators, Public Access T.V., Samo DJ, Seth Bogart, Tversky, Yumi Zouma

DISSABTE 22 D'OCTUBRE

Alex Cameron, Ash Koosha, Aucell Cantaire, C Duncan, Dj Coco, El Lado Oscuro de la Broca, Kosmos, Lu Rois, Maria Usbeck, Mëther & Zacker Djs, Minor Victories, PAUW, Retirada!, River Tiber, Søren Juul, Tessela

DIUMENGE 23 D'OCTUBRE

Anna B Savage, Gúdar, Hoops, Mild High Club, PAVVLA, Porches, Whitney, Yumi Yumi Hip Hop

RECINTES

SALA APOLO

La Sala Apolo és un enclavament mític del mapa cultural i social de la ciutat de Barcelona amb quasi 100 anys d'història. A partir de 1991 es va consolidar com a sala de concerts i club nocturn, essent testimoni i motor en l'evolució i creixement de l'escena independent local i internacional. La Sala Apolo es transforma tots els dies de la setmana per acollir un club diferent cada nit, cosa que la converteix en local de referència de la vida nocturna barcelonina.

· Carrer Nou de la Rambla, 111-113

LA [2] DE APOLO

Des de 2006 el recinte compta amb una sala al pis inferior, La [2] de Apolo, que multiplica el volum d'activitat de la sala i, per tant, l'oferta musical de la ciutat. Té una mida molt més reduïda que la sala principal i un estil urbà i industrial, cosa que la fa el complement perfecte a la seva germana gran. Alberga també un club cada nit però, sens dubte, és coneguda per la seva qualitat acústica que l'ha convertit en una reputada sala de concerts.

· Carrer Nou de la Rambla, 111-113

CENTRE CULTURAL ALBAREDA

El Centre Cultural Albareda és un centre cívic del Poble-sec amb tres anys d'existència. Està especialitzat en música i disposa de diversos bucs d'assaig que ocupen una de les plantes de l'edifici dedicada al suport a la creació. La seva sala ja és coneguda per la programació de concerts i arts escèniques que s'hi programen regularment, l'allotjament de diferents festivals i la seva ferm aposta per la música emergent.

· Carrer Albareda, 22

TIQUETS I PUNTS DE VENDA

ABONAMENT PRIMAVERA CLUB 2015: 25 €

Els abonaments donen accés a totes les actuacions programades en el marc del festival a les sales Apolo i La [2] de Apolo.

ENTRADA DE DIA PRIMAVERA CLUB 2015: 15 €

Las entradas de día para el viernes 21, el sábado 22 y el domingo 23 de octubre dan acceso a todas las actuaciones programadas en la jornada para la cual se adquieran.

Puntos de venta: Ticketmaster, el Portal i La Botiga del Primavera Sound.

** L'accés a les sales està subjecte a les limitacions d'aforament de cadascuna d'elles.*

PROGRAMACIÓ GRATUÏTA

Els concerts programats al Centre Cultural Albareda el dissabte 22 i el diumenge 23 d'octubre són gratuïts i d'entrada lliure fins a completar l'aforament.

ORGANITZACIÓ I COL·LABORADORS

ORGANITZA

Primavera Sound

PARTNER ESTRATÈGIC

H&M

MITJANS COL·LABORADORS

Rockdelux
Noisey
La Vanguardia
iCat.cat
Time Out
BTV
Indiespot

COL·LABORADOR INSTITUCIONAL

Ajuntament de Barcelona

PRIMAVERA *Club* 2016

CONTACTE

PRIMAVERA SOUND

C/ Àlaba 140 2n 4a
08018 Barcelona
tel: +34 933 010 090
fax: +34 933 010 685
prensa@primaverasound.com
prensa.primaveraclub.com
www.primaveraclub.com

ANNEX: BIOGRAFIES D'ARTISTES

ALEX CAMERON

Pop heterodox a l'australiana

Es mou com el seu compatriota Nick Cave i la premsa ja l'ha batejat com una sort d'encreuament entre Alan Vega i Ariel Pink, però l'australià Alex Cameron esquivava qualsevol comparació per construir un estrany i fascinant imaginari sonor que beu de l'electrònica atmosfèrica, el pop fosc dels vuitanta i els crooners menys convencionals. El de Sydney, acompanyat pel saxofonista Roy Molloy, acaba de publicar en Secretly Canadian "Jumping The Shark", un treball d'arranjaments fantasmagòrics amb el qual Cameron igual recorda a Suicide que a Arcade Fire.

"Jumping The Shark" (Secretly Canadian, 2016)

ANNA B SAVAGE

Tremolors de la nova cançó folk

Anomenar-ho folk seria quedar-se curt. Sobretot després de quedar atrapat per la veu d'aquesta jove britànica que tan aviat murmura gemecs amb veu de baríton com explota entre guitarres abrasives i ritmes furiosos. Tensió i calma per a una cantautora de veu prodigiosa que recorre el camí que va de Tim Buckley a Scout Niblett i de PJ Harvey a Sharon Van Etten per reforçar les asprors i tancar-les al seu EP de presentació, produït per DM Stith.

"EP" (Bleed Through, 2015)

ASH KOOSHA

Enginyeria digital i experimentació extrema

Cantant del duo Take It Easy Hospital, responsable d'èxits com "Human Jungle", Ashkan Kooshanejad segueix alimentant la seva faceta més electrònica com a Ash Koosha, aventura fronterera i experimental que l'apropa el mateix a Arca que als primers Crystal Castles. Instal·lat a Londres i conegut pel seu paper al documental "No One Knows About Persian Cats", Kooshanejad ha publicat aquest mateix any "I AKA I", un treball d'enginyeria digital on samples, ritmes trencats i bleeps s'enreden per subratllar la desbordant imaginació i el talent productiu de l'iranià.

"I AKA I" (Ninja Tune, 2016)

AUCELL CANTAIRE

La renovació del folk mediterrani

Aucell Cantaire és el projecte del músic mallorquí Toni Verd, un rabeig de folk a l'antiga usança on els ecos mediterranis d'Ovidi Montllor i Pau Riba troben resposta en la influència de cantautors estatunidencs com Bob Dylan. Un puzzle sonor replet de matisos i enfiladisses de folk pigallades de psicodèlia que Verd ha deixat gravat en "Aucell Cantaire", un debut de combustió lenta i agradable que escurça la distància entre Bob Dylan i Maria del Mar Bonet.

"Aucell Cantaire" (Bubota Discos, 2016)

PRIMAVERA *Club* 2016

BOYS FOREVER

Explosió pop després de Veronica Falls

Després de formar Correcto juntament amb Paul Thomson (Franz Ferdinand) i acariciar el cel de l'indie amb Veronica Falls, Patrick Doyle s'estrena en solitari com a Boys Forever, projecte de power-pop brillant amb el qual el bateria californià s'apropa a la tradició escocesa de bandes com The Vaselines o Teenage Fanclub. Una aposta pel pop clàssic i les melodies cristal·lines que Doyle combina amb picades d'ull als Replacements i els Beach Boys i que han fet del seu debut homònim una de les delícies de la temporada.

"Boys Forever" (Amour Foo, 2016)

C DUNCAN

Folk 2.0

Artista visual i músic de fèrria formació amb un títol de composició al Royal Conservatoire of Scotland, Christopher Duncan ha bolcat tots els seus coneixements i emocions a "Architect", una joia d'electrònica-pop i folk assilvestrat on aquest jove de Glasgow aprofundeix al mateix temps en les sendes de Sufjan Stevens i Jeff Buckley sense deixar de mirar endavant. Un talent en brut que ja va ser nominat al Mercury Prize del 2015 gràcies a la seva habilitat per entrellaçar melodies superbes i cançons esglaiadores.

"The Midnight Sun" (Fat Cat, 2016)

DJ COCO

Bussejant entre l'electrònica i les guitarres

Resident de La [2] de Nitsa i crescut al caliu de les nits del Nitsa Club, Dj Coco alterna les seves sessions barcelonines, sempre a cavall entre l'himne pop, l'indie, l'electrònica de ball i una vasta cultura musical amb parades a la música disco, el hip hop, el punk i l'electro-pop, amb excursions cada cop més freqüents a festivals com l'ATP i Paredes de Coura i clubs de Los Angeles, Moscú o Helsinki. A més de compartir escenari amb artistes com David Holmes, Jaques Lucont, Erol Alkan o Ian Pooley i remesclar a Delorean o Baxendale.

EL LADO OSCURO DE LA BROCA

Rampell noise

Malgrat que s'acaben d'estrenar amb "Beta", els zamorans El Lado Oscuro de la Broca van començar a recórrer escenaris fa ja quasi una dècada, el que explica la solvència amb la qual es mouen entre el post-punk, el shoegaze i el noise. Amb unes influències que van de Mogwai a My Bloody Valentine passant per El Columpio Asesino, el quintet despatxa atmosferes asfixiants, bateries al galop i cançons que fan diana al més retorçat del noise. El 2014 van fitxar per El Genio Equivocado i és allà on han publicat el seu intens debut.

"Beta" (El Genio Equivocado, 2015)

EXTRARRADIO

Barra lliure de rap i psicodèlia

Extrarradio són hip hop i són també psicodèlia, tot i que en les seves mans tot sona completament nou diferent. Arribada des d'algun punt de Barcelona i amb un hermetisme biogràfic que es limita a una pàgina de Bandcamp, un canal de YouTube i poc més, la banda fa malabars amb gèneres i estils per apropar el rap al post-punk i combinar l'al·lucinació amb l'atrotinament. La seva primera referència, un EP autoeditat de títol homònim, exhibeix insolència, incontinència verbal i imaginació rítmica a dojo.

"Extrarradio" (Extrarradio, 2015)

PRIMAVERA *Club* 2016

DJ FRA

Història viva del clubbing barceloní

Fra és història viva del clubbing barceloní, resident de Nitsa Club des de mitjans dels 90 i un dels impulsors de la millor electrònica de ball a la ciutat, tant per mitjà de les seves sessions com al seu treball com a productor al duo Ferenc, amb llar a l'influent segell alemany Kompakt. Ha compartit cabina amb tots els grans noms del gènere, d'Apex Twin a Todd Terry passant per Andrew Weatherall o Larry Heard.

GRAHAM

Foscor, indie i distorsió

Resident juntament amb Dj Coco des dels inicis de La [2] de Nitsa, Graham ha combinat la seva carrera com a dj amb la de músic a bord de The Lions Constellation, grup ja dissolt que va deixar un àlbum per a Bcore ple de shoegaze i distorsió. El seu estil als plats beu de l'indie dels 90 i les novetats de caràcter més fosc, sense deixar de banda l'electrònica i el pop de guitarres.

GÚDAR

Indie a contracorrent

Assenyalats per bandes com Hazte Lapón o Chucho com un dels grans tesoros de l'indie nacional, Gúdar han fet de l'estil lliure la seva raó de ser. Formats al Baix Llobregat fa una dècada, els catalans combinen una personalíssima manera d'entendre el rock que podria recordar a uns Pavement encara més destortalats amb unes lletres àcides i una barreja dispersa de folk, lisèrgia experimental i pop lo-fi. Una aposta única que els ha convertit en una de les bandes clau de l'underground barceloní.

"Pasarás de todo" (Hi Jauh USB, 2015)

HOOPS

Delícies pop

Va començar com un projecte unipersonal i introspectiu del guitarrista Drew Auscherman, tot i que de mica en mica ha anat guanyant cos fins a arribar a ser el que és avui dia: un quartet de pop exquisit que beu de la malenconia britànica de Prefab Sprout i The Clientele i combina amb delicadesa el pop californià clàssic i el lo-fi de noms contemporanis com Ariel Pink o D.I.I.V. La banda estatunidenca s'ha donat a conèixer amb diverses maquetes autopublicades i, després de fitxar per Fat Possum, prepara el seu primer treball. Com a avançament, en agost van publicar un EP homònim.

"Hoops" (Fat Possum, 2016)

KELLY LEE OWENS

Hipnosi sintètica

Baixista de The History Of Apple Pie i col·laboradora de Daniel Avery, la britànica Kelly Lee Owens ha començat a tantejar les possibilitats de l'electrònica austera i atmosfèrica amb "1 of 3", inquietant single de presentació amb què s'apropa al pop sintètic i glacial de què va fer bandera Björk. Un univers estrany i hipnòtic que Owens ha sacsejat també amb aplaudides relectures de material aliè com el "Kingsize" de Jenny Hval.

"1 of 3" (Kelly Lee Owens, 2016)

PRIMAVERA *Club* 2016

KOSMOS

Pioneer of Spain's club culture

Albert Masferrer is one of the pioneers of the Spanish club culture, as co-director of Tracy Recordings, Nitsa Club resident and the person behind the highly successful nights Nasty Bass and Crappy Bass. He is also the producer behind projects such as the mythical Vanguard, Majestic and Shadow Traxx. His DJing style is eclectic and his sets merge house, bass techno and electro effortlessly.

LU ROIS

El piano i la calma

Un parell d'anys de carrera és tot el que ha necessitat aquesta jove pianista de Sabadell per començar a fer-se un lloc a la lliga dels compositors extremadament sensibles i sobradament dotats. Amb una veu embriuada i l'únic acompanyament del piano, Lu Rois es mou entre el folk de càmera, el minimalisme ambiental i les balades intimistes, coordinades que van marcar el rumb de "Camí del far", debut que va conjugar a la perfecció classicisme, serenitat i dolçor, i del EP "Cau de Lluna", publicat a l'abril d'aquest mateix any. "*Cau de Lluna*" (Autoeditado, 2016)

LUCY DACUS

La nova veu de la cançó rock

Lucy Dacus és de Richmond i acaba de fer un pas endavant per sumar-se a la il·lustre nissaga d'indie estatunidenc servida entre guitarres esquelètiques i ritmes secs. Una nova volta de rosca a la cançó d'autor rock que Dacus executa des d'algun racó al qual arriben els ecos de Sebadoh i d'Eleanor Friedberger i que s'ha materialitzat en "No Burden", un treball d'intensitat volcànica i electricitat recargolada amb el qual la de Virgínia s'ha fet un lloc a cops de colze en el mapa del rock nord-americà. "*No Burden*" (Matador Records, 2016)

MARIA USBECK

Electrònica meridional i amb arrels

La que fos la líder de Selebrities, rarsa de la new wave novaïorquesa, s'estrena en solitari amb un treball on busseja en les seves arrels equatorianes i recupera la seva llengua materna per encaixar l'herència llatinoamericana amb un matalàs d'electrònica minimalista i sofisticada. Amb Caroline Polachek (Chairlift) als comandaments, Usbek ha construït amb "Amparo" un delicat i melancòlic àlbum dedicat a la seva mare i un críptic artefacte de bellesa romàntica que connecta amb gran solvència dues tradicions musicals aparentment allunyades.

"*Amparo*" (Cascine-Labrador-Rallye, 2016)

PRIMAVERA *Club* 2016

MÈTHER & ZACKER DJS

Fenomenal Funk

Matthias Mèther y Zackarias Zacker forman un dúo que lleva años ostentando una residencia mensual en La [2] de Nitsa y recorriendo salas de Barcelona y su Galicia natal principalmente. Sus sesiones se nutren en gran parte de música negra, con especial presencia del soul y el funk, aunque no le hacen ascos al pop de todas las épocas, a la electrónica más melódica o al disco, siempre buscando la diversión y el baile desenfundado.

MILD HIGH CLUB

Psicodèlia al·lucinada seguint les passes d'Ariel Pink

Unes gotes de psicodèlia clàssica i al·lucinada, unes quantes referències a Ariel Pink, Mac DeMarco i els Beatles del "White Album" i un acabat que remet a uns Flaming Lips més relaxats és tot el que ha necessitat Alexander Brettin per convertir Mild High Club en un dels artefactes més exòtics i suggerents nascut sota la calor del bullici californià. Foguejat juntament amb Silk Rhodes o R. Stevie Moore i còmplice musical de Pink i DeMarco, Brettin s'acaba d'estrenar en solitari com a Mild High Club amb "Timeline", un delicat i suau viatge a través de la psicodèlia oceànica i el pop més evocador.

"Skiptracing" (Stones Throw, 2016)

MINOR VICTORIES

El supergrup definitiu de l'indie

Rachel Goswell (Slowdive), Stuart Brathwaite (Mogwai), Justin Locky (Editors) i James Locky (germà de Justin i director de cinema) han unit esforços per crear Minor Victories, un supergrup en el millor sentit del terme i un poderós vehicle capaç d'aglutinar el millor de cadascuna de les bandes. Amb un àlbum de debut homònim que ja s'ha convertit en un dels discos més destacats de la temporada, Minor Victories encaixa totes les peces del shoegaze, el post-rock i el pop èpic per crear cançons que desborden intensitat.

"Minor Victories" (PIAS, 2016)

MUSELESS

La nova musa sintètica

Darrere de Museless trobem la Laura Llopart, una jove catalana que va créixer al costat d'un piano i s'ha transformat ara en una mèdiom de l'electrònica amb vista al krautrock, el dance fosc i les bandes sonores còsides a sintetitzadors. Establerta a Barcelona, Museless s'acaba d'estrenar amb "Grey Boy", un EP de presentació que beu del trip-hop i l'electrònica perversa i viatja de Portishead a Grimes per presentar una candidatura en ferm a musa electrònica de la temporada

"Grey Boy" (Seven Hundred Little Records, 2016)

OPERATORS

El costat fosc del pop electrònic

Dan Boeckner, guitarrista dels afilats Wolf Parade, canvia de registre i s'apropa als dominis del pop electrònic i el synth-pop dels vuitanta amb Operators, projecte que comparteix amb el bateria Sam Brown (Devojka, Divine Fits) i amb el qual actualitza el so més fosc de bandes com New Order i Joy Division. Després de publicar un primer EP de presentació el 2014, la banda s'ha vestit de llarg aquest any amb "Blue Wave", àlbum que picoteja de LCD Soundsystem, Depeche Mode o Future Islands.

"Blue Wave" (Last Gang Records, 2016)

PRIMAVERA *Club* 2016

PAUW

El refugi holandès de la psicodèlia

Capitosts de la nova psicodèlia holandesa, PAUW vénen de Twente, però podrien passar perfectament per veïns de Tame Impala o cosins germans de Temples. Només cal apropar-se al seu debut, el lisèrgic i envoltant "Macrocosm Microcosm", per descobrir una banda que fa servir com vol els codis de la psicodèlia, el pop i el millor rock progressiu. Amb un so que actualitza referències dels seixanta i que li ha obert les portes dels més importants festivals europeus, el quartet holandès desembarca ara a Barcelona per presentar un disc que la crítica ha saludat com una trobada entre Pink Floyd i Brian Wilson.

"Macrocosm Microcosm" (Caroline, 2015)

PAVVLA

El camí que porta de Daughter a James Blake

Darrere de PAVVLA trobem a Paula Jornet, una jove actriu i cantant catalana que ha trobat el camí que connecta la balada folk amb el vellut electrònic de James Blake. Després d'instal·lar-se a Brighton per estudiar a l'escola de música BIMM, la de Sant Cugat prepara el seu primer treball, un disc que publicarà el segell Luup Records a finals d'any i del qual ja ha avançat els singles "Young" i "Skin", dues cançons amb les quals se sobra per demostrar que està cridada a ser un dels grans talents del pop d'aquí.

"Skin" (Luup Records, 2016)

PORCHES

La nova generació de l'electrònica pop

Instal·lat a Nova York, on s'ha convertit en un dels portaveus d'aquesta nova generació que ha abraçat l'electrònica per a demanar pas en el pop, Aaron Maine segueix amb la seva carrera ascendent i, després donar-se a conèixer amb un parell de EPs i de despuntar el 2013 amb "Slow Dance In The Cosmos", acaba de signar amb Domino per publicar "Pool", un impecable tractat de pop de dormitori esquitxat de house i R&B. Un decidit pas endavant en el qual està acompanyat per Greta Kline, més coneguda com a Frankie Cosmos, i una maniobra amb la qual Maine poleix les arestes del rock del seu debut per situar-se en algun lloc entre Beach House i Majical Cloudz.

"Pool" (Domino, 2016)

PUBLIC ACCESS T.V.

La nova cara del rock de Nova York

S'han fet pregar però, dos anys després d'irrompre a l'escena novaiorquesa com una de les grans esperances del rock, Public Access T.V. s'estrenen per fi de llarg amb "Never Enough", debut en el qual centrifuguen el punk dels setanta i l'indie i renoven una tradició que tan aviat beu dels Ramones que dels Strokes. Precedits per l'impacte de singles com "In Love And Alone", "Monaco" o "Sudden Emotion", els de Manhattan desembarquen a Europa després d'haver girat pels Estats Units i Anglaterra i d'haver actuat amb Weezer o els Strokes.

"Never Enough" (Cinematic, 2016)

PRIMAVERA *Club* 2016

RETIRADA!

La victòria del post-rock

De les cendres de Nordkapp i el seu post-rock musculat neix ara Retirada!, projecte que ha aconseguit conju-
gar el shoegaze i el post-rock i donar-li entitat entre delicades línies de guitarra i melodies aquoses. Després
d'estrenar-se el 2014 amb "Inevitable", el duo format per Albert i Cuervo ho han donat tot a "Victòria / Derro-
ta", treball que fon l'herència de Mogwai i Yo La Tengo i converteix als seus autors en una de les cèl·lules
creatives més atractives del rock català amb perfils experimentals.

"Victòria / Derrota" (Retirada!, 2016)

RIVER TIBER

L'alternativa canadenca als ritmes urbans

Celebrat com un dels nous talents de la música canadenca gràcies a les seves col·laboracions amb Drake,
Ghostface Killah, BADBADNOTGOOD, Kaytranada, Freddie Gibbs, Mac Miller i Pusha T, Tommy Paxton-Bees-
ley ha confirmat la seva habilitat per fondre pop, soul i ritmes urbans a "Indigo", el seu debut discogràfic.
Com una mena de James Blake més atmosfèric i inquietat i una veu inconfusible, el músic i productor de
Toronto ha deixat la seva empremta amb unes produccions que apropen l'ambient a la música negra.

"Indigo" (River Tiber, 2016)

SAMO DJ

El batec electrònic d'Estocolm

Cofundador del segell Born Free Records i meitat del duo Sling & Samo, el productor i discjòquei suec Sam
Forsberg és un dels puntuals de l'escena electrònica d'Estocolm i un dels noms que més ha fet per exportar
un eclecticisme que beu del house i del techno sense oblidar-se de la música industrial, el jazz espacial o els
falsets cavalcant sobre ritmes secs i trencats. Amb treballs publicats a segells com G.A.M.M., L.I.E.S. i Public
Possession, l'estocolmès s'ha instal·lat a The Trilogy Tapes, on acaba de publicar "Kicked Out Of Everywhere".

"Kicked Out Of Everywhere" (The Trilogy Tapes, 2016)

SETH BOGART

Agitador electro-pop

Va ser el líder de Gravy Train!!!!, va plantar la bandera a la cima del garage més elàstic i colorista amb Hunx
and His Punx i aquí segueix, fent la guerra en solitari per reinventar-se com a agitador sintètic i nou far de
la pista de ball. Acompanyat per convidats com Kathleen Hanna, Tavi Gevinson i Chela, el californià abraça
l'electro-pop atrotinat i el punk digital amb un treball homònim ple de sintetitzadors, melodies adhesives i
connexions musicals que van del synth-pop dels vuitanta a la rauxa de Le Tigre.

"Seth Bogart" (Burger Records, 2016)

PRIMAVERA *Club* 2016

SØREN JUUL

El reflex danès de Bon Iver

Originari de Dinamarca però amb una vocació de rodamón que l'ha portat a passar per Nova York i Portland, Søren Juul s'ha convertit en un dels petits grans trossos del segell 4AD i en una de les veus que millor han sabut capturar l'esperit fràgil i malenconiós del pop. Batejat per alguns mitjans com el Bon Iver danès i amb un catàleg d'influències en el qual hi cap des de la tendror viatjada de Beirut a les subtils electròniques de Brian Eno, Juul tot just acaba de publicar "This Moment", el seu debut en primera persona després d'estrenar-se el 2013 sota l'àlies d'Indians.

"This Moment" (4AD, 2016)

TESSELA

Cultura de club

Consolidat com un dels grans noms de l'electrònica britànica, el productor Ed Russell segueix centrifugant estils i bombardejant la pista de ball amb un coneixement del ritme que es va forjar als noranta, entre andanades de hardcore i jungle, i s'ha anat apropant a poc a poc al techno, al dubstep i al garage. Amb una dotzena de singles publicats a segells com Bleep, Poly Kicks, Punch Drunk i col·laboracions amb Nozinja, el britànic acaba d'estrenar-se juntament amb el seu germà Tom, més conegut com a Truss, a XL Recordings amb el projecte Overmono.

"With Patsy" (Poly Kicks, 2016)

TVERSKY

Galàxia dance

Miquel Serra i Xavier Paradís s'han desviat temporalment de les aventures de Boreals per deixar anar Tversky, projecte batejat en honor al neurocientífic israelià Amos Tversky, amb el qual s'apropen encara més a la pista de ball per alternar el funk i el house amb uns sons més propers al chillwave. A l'espera d'estrenar-se de llarg al segell català Foehn, la banda ja ha començat a donar que parlar amb "Time Warp", un EP de techno galàctic i ambiental publicat per DROK Records.

"Time Warp" (DROK Records, 2014)

WHITNEY

L'exuberant renaixement de Smith Westerns

Després de deixar enrere Smith Westerns, Julien Ehrlich i Max Kakacek han canviat de terç per posar en marxa Whitney, un nou projecte en el qual el rock i la psicodèlia fan un pas cap a un so més proper a l'òrbita de l'americana de The Band, el pop assolellat i l'ímpetu del soul. El seu primer treball, "Light Upon The Lake", ha rebut un aplaudiment unànime de la crítica i ha portat als de Chicago a compartir elogis amb l'exuberància sonora de Girls.

"Light Upon The Lake" (Secretly Canadian, 2016)

PRIMAVERA *Club* 2016

YUMI YUMI HIP HOP

Vendaal de twee pop

Encara que el seu nom pugui portar a pensar tot el contrari, Yumi Yumi Hip Hop són un coet de twee-pop que recull la millor herència de Sarah Records i la transforma en irresistibles píndoles de punk-pop. Un parell d'aquestes cançons és tot el que va necessitar el trio barceloní per convertir-se en favorits de l'escena guitarrera de Barcelona i començar a veure com l'agenda se'ls hi emplenava de concerts. La seva última referència és el mini EP digital "655 918 083", una delícia de pop arrebossat en distorsió que recull l'esperit de "Flowers" i "Love At First Sight", les primeres cançons que van presentar en societat.

"655 918 083" (Yumi Yumi Hip Hop, 2015)

YUMI ZOUMA

Calidesa neozelandesa

Es van donar a conèixer fa un parell d'anys amb un EP homònim que va revolucionar la blogosfera i va deixar rendits als amants del pop electrònic i aquí estan de nou amb "Yoncalla" per demostrar que el seu no és, ni de bon tros, flor d'un dia. Amb la veu de Christie Simpson reforçant el perfil orgànic i aportant calor humà a uns ritmes que miren de reüll a New Order, els neozelandesos han plantat bandera en el pop digital bevent dels setanta i els vuitanta i signant un disc ple de calidesa i humanitat.

"Yoncalla" (Cascine, 2016)